

Sygn. akt I C 672/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2022 roku w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...). z siedzibą w W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 6 521,98 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 6 521,98 zł (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia jeden zł 98/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 6 356,23 zł od dnia 23 maja 2021 roku i od kwoty 165,75 zł od dnia 24 marca 2022 roku;

II. oddala dalej idące powództwo w zakresie odsetek;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3 247 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 672/21

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 6 356,23 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 24 marca 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) nr rej. (...) stanowiący własność H. J.. Poszkodowana zgłosiła szkodę stronie pozwanej jako ubezpieczycielowi sprawcy, która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła jej kwotę 5 714,47 zł. Strona powodowa podała, że na mocy umowy cesji nabyła od poszkodowanej wierzytelność przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu przedmiotowej kolizji, zaś dochodzone pozwem roszczenie stanowi różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym, tj. ustalonym na zlecenie powódki przez niezależnego eksperta a wypłaconym przez pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana przyznała, że udzielała ochrony prawnej sprawcy zdarzenia z dnia 23 lutego 2021 r., jak również, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła poszkodowanej kwotę 5 714,47 zł, która w jej ocenie jest adekwatna do wysokości szkody powstałej w wyniku przedmiotowego zdarzenia. Pozwana podniosła, że żądana przez powódkę kwota jest rażąco zawyżona w stosunku do kosztów niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, obejmujących przeciętne ceny części zamiennych i robocizny występujące na rynku lokalnym. Dodała nadto, że poinformowała poszkodowaną o możliwości naprawy pojazdu w ustalonej przez pozwaną kwocie w warsztacie

należącym do Sieci Naprawczej PZU, jak również, że w przypadku nieskorzystania z oferty pozwanej, wysokość odszkodowania zostanie zaakceptowana jedynie do kwoty naprawy pojazdu w w/w warsztacie.

Pismem z dnia 16 lutego 2022 r. strona powodowa rozszerzyła powództwo do kwoty 6 521,98 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 maja 2020 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w rozszerzonym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2021 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) nr rej. (...) stanowiący własność H. J.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego i ustaleniu zakresu uszkodzeń w pojeździe, strona pozwana przyznała i wypłaciła poszkodowanej kwotę 5 714,47 zł tytułem kosztów naprawy.

Na mocy umowy cesji strona powodowa nabyła wierzytelność z tytułu odszkodowania przysługującego poszkodowanej od strony pozwanej w związku ze szkodą z dnia 24 marca 2021 r.

Okoliczności bezsporne.

Strona powodowa zleciła sporządzenie prywatnej kalkulacji, z której wynika, że koszt naprawy pojazdu poszkodowanej wynosi 12 070,70 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) – k. 13 - 16

Pojazd poszkodowanej był wcześniej naprawiany, ale poszkodowana nie wie, z jakich powodów. W okresie, gdy poszkodowana była właścicielem pojazdu, nie uległ on żadnej kolizji, oprócz tej z 24 marca 2021 r. Pojazd poszkodowanej był sprowadzony z Niemiec. Likwidacją szkody zajmował się syn poszkodowanej, według którego kwota odszkodowania była niska. Uszkodzony pojazd został sprzedany, ale poszkodowana nie wie, za jaką cenę.

Dowód: zeznania świadka H. J. – k. 78

W wyniku zdarzenia z dnia 24 marca 2021 r. w pojeździe poszkodowanej uszkodzeniu uległy następujące elementy: zderzak przedni, boczny kierunkowskaz lewy, nadkole przednie lewe, drzwi przednie i tylne lewe, osłona błotnika lewa, wykładzina progu drzwi lewa, wnęka koła tylnego lewa, czujniki wspomagania parkowania tylne lewe i prawe i tylne środkowe lewe i prawe, zderzak tylny, nakładka słupka, ochrona krawędzi przednia i tylna prawa, koło jezdne przednie lewe, koło przednie, lewy słupek, zderzak tylny, ściana boczna tylna lewa. Do wymiany zakwalifikowano: zestawy mocujące zderzak przedni i tylny, śruby zderzaka przedniego i tylnego, klipsy mocowania, poszycie drzwi przednie lewe, poszycie drzwi tylne lewe, folie przednich lewych o tylnych lewych, osłonę przednią lewą i tylną lewą, zestawy mocujące wykładziny drzwi przednich prawych i lewych oraz tylnych lewych, zatraski wykładziny drzwi, sworznie do nitowań oraz czujniki wspomagania parkowania. Koszt przywrócenia pojazdu poszkodowanej do stanu sprzed wynosi 12 236,45 zł. Obejmuje on naprawę pojazdu w technologii przewidzianej przez producenta samochodu, z użyciem części oryginalnych, zalecanych przez producenta i sygnowanych jego logo oraz przy zastosowaniu średniej stawki 100 zł za roboczogodzinę mającej zastosowanie w warsztatach rzemieślniczych blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w obrębie zamieszkania poszkodowanej.

Dowód: opinia sądowa wraz z kalkulacją naprawy sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków i kosztorysów oraz wycen T. G. – k. 90 - 103

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do należności głównej po rozszerzeniu pozwu.

W przedmiotowej sprawie poza sporem był fakt zaistnienia w dniu 24 marca 2021 r. kolizji, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) nr rej. (...) będący własnością H. J.. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia i wypłaciła odszkodowanie w wysokości 5 714,47 zł, które w jej ocenie było adekwatne do zakresu doznanej szkody. Pozwana nie kwestionowała legitymacji czynnej powoda do występowania w niniejszym procesie. Spór dotyczył jedynie wysokości należnego świadczenia umożliwiającego naprawę pojazdu i przywrócenie go do stanu sprzed szkody.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej ogranicza się zatem do uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu poszkodowanej, jakie powstały w związku ze zdarzeniem z dnia 24 marca 2021 r.

Rozstrzygając sprawę, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, z opinii biegłego sądowego, jak również na zeznaniach świadka H. J., której zeznania były logiczne, spójne i korelowały z treścią pozostałych dowodów. Świadek wskazała, że auto było wcześniej naprawiane, ale nie wiedziała co konkretnie i z jakich powodów.

Celem ustalenia kosztów naprawy pojazdu poszkodowanej, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków i kosztorysów oraz wycen T. G., który posiada specjalistyczną wiedzę.

Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii biegłego, która jest fachowa, rzetelna i wyczerpująca. Biegły sądowy w sposób rzeczowy i precyzyjny określił, które z elementów pojazdu poszkodowanej uległy uszkodzeniu wskutek przedmiotowej kolizji, wskazując jednocześnie, które z nich podlegają wymianie, a które naprawie.

W oparciu o ustalony i niekwestionowany przez strony zakres uszkodzeń pojazdu, biegły przyjął, że koszt naprawy umożliwiający przywrócenie go do stanu sprzed zdarzenia z dnia 24 marca 2021 r., przy uwzględnieniu technologii przewidzianej przez producenta i zastosowaniu średniej stawki 100 zł za roboczogodzinę w warsztatach blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w obrębie zamieszkania poszkodowanej wynosi 12 336,45 zł.

Biegły wskazał, że do wymiany zakwalifikował części, które znajdowały się w obrębie działania siły niszczącej i których naprawa nie przywróciłaby zakładanych przez producenta pierwotnych parametrów techniczno – eksploatacyjnych oraz części i podzespoły wynikające z narzuconej przez producenta, których powtórne wykorzystanie nie jest możliwe takie jak: folie ochronne, jednorazowe uszczelki czy zatrzaski. Biegły wyjaśnił, że naprawa winna zostać przeprowadzona z użyciem części oryginalnych, albowiem z przedstawionej dokumentacji nie wynika, by uszkodzone elementy pojazdu zakwalifikowane do wymiany były inne niż oryginalne, sygnowane logo producenta. Ponadto biegły nie stwierdził innych uszkodzeń nie mających związku przyczynowo – skutkowego ze szkodą.

Należy jednocześnie podkreślić, że rzeczą ubezpieczyciela jest przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego w sposób profesjonalny i rzetelny, poprzez sporządzenie szczegółowej dokumentacji powypadkowej, niebudzącej wątpliwości m. in. co do jakości zamontowanych części w uszkodzonym pojeździe, przy czym ostateczna kalkulacja kosztów naprawy winna być poprzedzona dokonaniem wnikliwych oględzin przez rzeczoznawcę majątkowego, nie zaś pobieżną oceną uszkodzeń. Brak należytego zabezpieczenia i opisanie elementów zakwalifikowanych przez likwidatora do wymiany bądź naprawy nie może skutkować dla poszkodowanej negatywnymi konsekwencjami w postaci zaniżonego odszkodowania.

Brak jest uzasadnienia, aby poszkodowany w kolizji drogowej zobowiązany był do naprawy swojego pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwaną z zastrzeżeniem, że w przeciwnym razie pozwana pokryje koszty naprawy jedynie do kwoty, jaką sama zaoferowała. Podkreślić należy, że nie wynika to w żaden sposób z treści art.363 § 1 k.c. W przepisie tym jednoznacznie wskazano na wybór poszkodowanego. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że przy ustaleniu wysokości odszkodowania winno się brać pod uwagę wydatki rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego, jeśli mieszczą się one w granicach cen obowiązujących na lokalnym rynku lokalnym dla poszkodowanego. Jeśli zaś poszkodowany nie podjął działań zmierzających do odtworzenia wcześniej istniejącego stanu rzeczy, należy wziąć pod uwagę hipotetyczne nakłady, jakie przy uwzględnieniu przeciętnych cen mogą okazać się niezbędne do naprawienia szkody. Istotna jest wysokość uszczerbku w majątku poszkodowanego, która w niniejszej sprawie jest wartością kosztów niezbędnych do przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 24 marca 2021 r.

Mając na uwadze powyższe, sąd uznał, że strona pozwana zobowiązana jest do pokrycia kosztów naprawy pojazdu według średnich stawek obowiązujących w warsztatach rzemieślniczych w kwocie 100 zł, z uwzględnieniem zakresu robót i części wskazanych przez biegłego sądowego w opinii, jak również przy założeniu zakupu nowych, oryginalnych części zakwalifikowanych przez biegłego do wymiany. Naprawa na takim poziomie umożliwiłaby bowiem poszkodowanej zrekompensowanie poniesionej szkody. Gdyby poszkodowana dokonała naprawy w warsztacie autoryzowanym i wykazałaby poniesione koszty naprawy fakturami czy innymi rachunkami, strona pozwana również zobowiązana byłaby pokryć te koszty w całości.

W świetle powyższego, Sąd uznał, że skoro koszty naprawy pojazdu poszkodowanej według wyliczenia biegłego wynoszą 12 336,45 zł, zaś strona pozwana wypłaciła poszkodowanej 5 714,47 zł, to zasadne było zasądzenie dalszej kwoty 6 521,98 zł.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o przepisy art. 481 § 1 k.c. i 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§ 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 854 t.j.). Z akt sprawy wynika, że strona pozwana zakończyła postępowanie likwidacyjne wydając w dniu 12 kwietnia 2021 r. decyzję o ustaleniu wysokości szkody. W dniu 28 kwietnia 2021 r. poszkodowana dokonała cesji wierzytelności, zaś pismem z dnia 17 maja 2021 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 6 356,23 zł w terminie 5 dni od dnia doręczenia pisma. Z tego względu, strona pozwana pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia od dnia następnego po upływie 5 – dniowego terminu, czyli od 23 maja 2021 r. Jeśli chodzi o kwotę 165,75 zł, strona powodowa nie wzywała wcześniej pozwanej o zapłatę odszkodowania w tym zakresie, dlatego też Sąd uznał, że naliczanie odsetek od tej kwoty jest zasadne dopiero od dnia następnego po doręczeniu pozwanej pisma rozszerzającego powództwo tj. od 24 marca 2022 r., nie zaś od 23 maja 2020 r., jak wskazała powódka w piśmie z dnia 16 lutego 2022 r. W związku z tym dalej idące powództwo o odsetki podlegało oddaleniu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. Strona powodowa poniosła koszty w kwocie 3 247 zł, w tym 430 zł opłata sądowa od pozwu (łącznie po rozszerzeniu powództwa), 1 800 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 1 000 zł koszty związane z wynagrodzeniem biegłego sądowego, spożytkowane z uiszczonej przez powoda zaliczki w całości. Zgodnie z wynikiem procesu, Sąd zasądził poniesione przez stronę powodową koszty w całości od strony pozwanej.